

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 99

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

225

Karlavägen 99 den 23 Mars 1937.

Älskade!

Nu är det så mycket att tacka för:
telefon i går, brev i dag, och så åter
telefon - S. v. s. det var ju jag, som hade
ärendet i går, men i dag var du så för-
tjusande, som ville trösta mig både med
telefon och ordem om Majan. Ock, min
skuld kan inte gottgöras i fråga om
henne. Min enda ursäkt är, att jag
i själ och hjärta ville henne väl.

Hela morgonen har jag nu
legat och tänkt på dig och detta
med anledning av din fina present

i fjöl: läsboordet.

Jag måste väl bekänna, att
doktor Ploman ordinerat sängliggande
och sedan rest sin väg. Han trodde
väl, att det var svårt hålla mig stilla
på annat sätt. Men om tisdag skall
han ytterligare undersöka ögat.

Det är alldeles förhoppningsfullt att ha
"bordet" till mat-, tvättning- och
skrivbord.

Da förstår nog, att jag har en
custos över mig i en samvets-
grann sköterska. Jag får vara
uppe en timme om dagen,
har doktorn lovat. Men jag
bräcker tånja ut den till två.

Radion hörs ju in i sängkammaren.

226

Eftersom jag har lovat att "pipa",
så skall jag också berätta, att jag har
fått bakläxa, anmärkningar, på både
sjöläseklamationen och Benjtsavot och på
riksförsäkringsuppgifterna därefter.

På Ekedahl, som skrivit dem,
är bortrest över påsk med sitt juri-
diska biträde, så att där sitter jag
hjälplos, tills han kommer tillbaka.

Kanske hade jag deklarerat bättre
sjöläse, men jag var rädd för alla
nya moment, som kommit till,
och får nu hoppas, att de kunna
reda upp de olika punkterna.

Jag följer med sådant deltagande
sin kamp för och om Gustav Berling.
Jag vet ju dock, att den lyfts med seger.

Har du läst Bragdowas fjörde
bok? Tänk, vad hon kan prata!
Opp och ner - fram och tillbaka.
Siri Bolm är så upprörd över
Kapitlet om Tant Sally, Siris släkting.
Siri anser, att det är i högsta
grad indiscret, fast inte så riktigt.
Siri undrar också om de båda
makarna Bragdå äro så lyckliga, där
att de aldrig uppträda tillsammans här. Hans
mannen Bragdå, har målat porträtt av
förläggarens fru, Siris systerdotter. —

... Nu ringde Gurli - jag fick telefon
bistfyllnad. Han hade varit på middag
och träffat prins Eugen. Han hade frågat
efter dig, hade hört, att du varit
sjuk. Så hade Gurli sagt, att du

hade en fröken, som var dö, och att hon trodde, att frök. Coget också var dö. Jag vet inte vilken uttryck Gurli hade använt, men prinsessan hade ratat upp sig "Stygnat till", trod jag Gurli sade — och sagt: "Dö !! Hon är inte mera dö än jag."

Att vara dö är väl inte något föckbenande, så jag förstår inte varför prinsessan blev så ivrig.

Gurli skulle nu fara ut till ~~Stav.~~ ^{Stav.} och hennes flickkor är olika håll.

Här är storstädning i alla rum. De äro kanske glada att ha mig liggande bunden vid sängen.

Jag har inte hunnit med
mera om i dag än att läsa
igenom, söka och chiffera, Mr.
James' microglyfer angående
"Julrosen", som han kallar dem.

Och jag måste beundra
dig, som lyckats tyda hans
kennelure och vara så
riktigt.

Jag måste beklanna, att
jag fick hjälp av Hedvig Ored,
som kom hit för att läsa
tidningen för mig. Hon är
så styv i franska, och jag
tänkte på ditt omfattande
förelägg att ta hjälp för ögats skull.

Vi hjälps åt, ty jag är ju mera
inne i vad det gäller än hon.

Farväl nu, atskade!
Ack, om jag väste, att
du inte vore bledin eller orolig!

Vin
Karlberg.

500 kr. är sända på ditt
genomnummer i dag.

